Nowy Czas

Nr 37 - rok III. Wychodzi trzy razy tygodniowo: we wtorki, czwartki i soboty

Jędrzejów, dnia 30 marca 1941 roku

Odbito w druk. „Nowy Czas" Jędrzejów Rynek 1 Telefon nr 50

Cena 15 groszy

Administracja i ekspedycja: Jędrzejów, Rynek 1. Tel. 50.— Oddział w Kielcach: M. Klebäbczy, ul. Sienkiewicza 39 m. 2.— Prenumerata miesięczna w Jędrzejowie 1.75zł, pod opaską 2.20zł.

Ceny za ogłoszenia: a) handlowe: cała strona 200 zł, pół strony 150 zł, ćwierć 75 zł, jedna ósma 50 zł, szesnastka 30 zł; b) drobne: za słowo 20 gr, przy poszukiwaniu pracy 10 gr.

Bitwa na Atlantyku trwa

Naczelna komenda armii niemieckiej komunikuje w dniu 27 marca: W godzinach rannych dnia 24 marca niemieckie i włoskie oddziały zmotoryzowane zajęły po krótkiej walce miejscowości El Aghaila na wybrzeżu Wielkiej Syrty, odrzucając równocześnie nieprzyjaciela w kierunku wschodnim. Lotnictwo prowadziło w dalszym ciągu i z wzrastającym skutkiem walkę z brytyjską żeglugą handlową. Jak ostatnio zakomunikowano, niemieckie samoloty bojowe, operujące w rejonie Oceanu Atlantyckiego i u ujścia rzeki Tamizy, zniszczyły w ciągu dnia wczorajszego około 31 000 br. ton nieprzyjacielskiego tonażu handlowego, przy czym dalszych 6000 br. ton uległo poważnemu uszkodzeniu. Według dodatkowych doniesień zatopione zostały w okolicy wysp Far-Oer (Owcze) dwa statki handlowe łącznej pojemności 7000 br. ton r. dzięki celnym pociskom bombowym. Tym samym w dniu wczorajszym zniszczono ogółem 38 000 br. ton r. nieprzyjacielskiego tonażu okrętowego. Ponadto na wodach wokół Anglii udało się poważnie uszkodzić 10 statków ogólnej pojemności około 44 000 br. ton r. na skutek ataków lotniczych. W rejonie Morza Śródziemnego na południe od wyspy Krety niemieckie samoloty bojowe osiągnęły pomimo zaciętej obrony celne trafienia w dwa większe statki transportowe, płynące w nieprzyjacielskim konwoju. W toku zbrojnego wywiadu nad Anglią południową zaatakowano 3 nowoczesne obiekty fabryczne. Między innymi celny pocisk zrzucono na wielką halę montażową zakładów lotniczego przemysłu zbrojeniowego. W locie niskim nad dwoma lotniskami zbombardowano znajdujące się na ziemi nieprzyjacielskie samoloty. W toku jednego z ataków na pewien port południowego wybrzeża Anglii w hali fabrycznej pewnych większych zakładów przemysłowych wybuchły eksplozje i pożary. Niemiecki samolot wywiadowczy w walce powietrznej nad Anglią południową z 5-oma brytyjskimi myśliwcami zestrzelił dwa nieprzyjacielskie aparaty typu Hurricane. Mimo poważnych uszkodzeń, odniesionych w tej walce, niemiecki samolot przybył do swego portu macierzystego. Załoga tego samolotu składała się z podporucznika Meyera jako komendanta i obserwatora, starszego sierżanta Fischera, podoficera Althausa i starszego sierżanta Eyrichta. Zarówno w ciągu dnia, jak i nocy nieprzyjaciel nie dokonywał nalotów na Niemcy. Nieprzyjaciel stracił dwa samoloty oraz jeden balon zaporowy. Dwa niemieckie samoloty zaginęły.

Naczelna komenda niemieckich sił zbrojnych komunikuje w dniu 26 marca: W rejonie morskim koło Anglii lotnictwo zniszczyło w dniu 25 marca 5000 br. ton r. oraz uszkodziło 15 000 br. ton r. nieprzyjacielskiego tonażu handlowego. Na wschód od Glacton on Sea zatopiono statek handlowy, pojemności 2 000 br. ton r. celnym pociskiem bombowym, zaś drugi statek pojemności 3.000 br. ton r. u wylotu Kanału Bristolskiego. Na statku pojemn. 8 000 br. ton r. płynącym w pobliżu Great Yarmouth spowodowano pożar. Parowiec pojemności 4 000 br. ton r. został w ataku nurkowym na północ od New Quay uszkodzony tak poważnie, iż przechylił się na bok. Na południe od wysp Far-Oer (Owczych) trafiono celnym pociskiem inny statek handlowy. Samolot bojowy bombardował na terenie Anglii południowej obiekty gazowni w jednym z miast przemysłowych z pomyślnym skutkiem. W walkach powietrznych nad angielskim wybrzeżem południowym nieprzyjaciel stracił jeden samolot myśliwski typu Spitfire. W rejonie Morza Północnego łódź patrolowa zestrzeliła jeden nieprzyjacielski samolot torpedowy. W ciągu ubiegłej nocy nieprzyjaciel nie dokonywał nalotów nad teren Rzeszy oraz nad obszary okupowane.

Wysłannik cesarstwa japońskiego
w stolicy Rzeszy

(Telefonem od stałego korespondenta berlińskiego „Polskich Wiadomości Prasowych")

Berlin. Punktualnie o godzinie 18-ej przybył minister spraw zagranicznych Japonii na dworzec Anhalcki w Berlinie, gdzie zgromadzili się czołowi reprezentanci niemieckich czynników urzędowych i organizacji politycznych. Ulice miasta są uroczyście udekorowane. Wszędzie powiewają sztandary Niemiec, Japonii i Włoch. Publiczność na ulicach trzyma w rękach chorągiewki o barwach trzech sprzymierzonych narodów. Chodniki zapełnione są ludźmi aż do frontów domów, co więcej nawet na fasadach okien parterowych tłoczą się widzowie. Odnosi się wrażenie, że wszyscy dysponujący wolnym czasem wylegli na ulice, aby powitać przedstawiciela Japonii w stolicy Rzeszy. Nareszcie zbliża się samochód z gościem japońskim. Po jego lewej ręce siedzi minister spraw zagranicznych von Ribbentrop. Korespondent wasz stoi w odległości około 100 metrów od dworca Anhalckiego, przed nim znajdują się olbrzymie tłumy publiczności, za nim wznoszą się uroczyście udekorowane domy ze zwisającymi olbrzymimi flagami Niemiec, Japonii i Włoch. Auto wiozące obu ministrów spraw zagranicznych przejeżdża powoli przed nami. Matsuoka dziękuje Berlińczykom za okrzyki powitania i entuzjastyczne przyjęcie. Spogląda on raz na lewo, raz na prawo i widać, że jest głęboko wzruszony serdecznym powitaniem ludności stolicy Niemiec. Obok niego w bardzo dobrym nastroju i świeżo wyglądający siedzi minister spraw zagranicznych Rzeszy. Za nimi w szeregu samochodów przejeżdżają dalsi ministrowie niemieccy, wyżsi oficerowie oraz ambasadorowie i posłowie państw, uczestniczących w Pakcie Trzech Mocarstw.

Matsuoka u Ribbentropa
Zupełne porozumienie we wszystkich kwestiach

Berlin. Minister spraw zagranicznych Rzeszy v. Ribbentrop przyjął w czwartek przedpołudniem bawiącego w Berlinie z wizytą oficjalną na zaproszenie rządu Rzeszy ministra spraw zagr. sprzymierzonej Japonii Yosuko Matsuoka, z którym odbył konferencję owianą atmosferą serdecznego porozumienia. W czasie tej kilka godzin trwającej rozmowy uzyskano pełną zgodność poglądów we wszystkich kwestiach wynikających ze współpracy przewidzianej Paktem Trzech pomiędzy Niemcami, Włochami i Japonią. Bezpośrednio po konferencji minister spraw zagranicznych Rzeszy v. Ribbentrop wydał na cześć gościa japońskiego przyjęcie w małym kółku, w którym wzięli udział członkowie delegacji japońskiej, przedstawiciele ambasady japońskiej, oraz wyżsi urzędnicy ministerstwa spraw zagranicznych.

Orędzie Matsuoki do narodu niemieckiego

Berlin. Minister spraw zagranicznych cesarstwa Japonii Matsuoka wydał następujące orędzie do narodu niemieckiego: „Teraz, kiedy Pakt Trzech Mocarstw stał się faktem, naród japoński będzie dzielił z wami radości i smutki. Żywi on niezłomną wiarę w wielką indywidualność kanclerza Hitlera i wybitne zdolności zbiorowe narodu niemieckiego. Nie da się on wam ubiec pod względem wierności, odwagi i niezłomnej decyzji zorganizowania świata na podstawach nowego porządku. Musimy żyć przyszłością, a nie przeszłością. Musimy patrzeć naprzód, a nie wstecz! Ideał, który drogi jest narodowi japońskiemu ponad wszystko, ucieleśniony jest w „Hakko Iszu", owej harmonijnej wspólnocie światowej, zapewniającej miejsce dla wszystkich narodów dla spełnienia ich pragnień i zrealizowania ich posłannictwa, ideał, który naród japoński od niepamiętnych czasów otrzymuje w spadku jako dziedzictwo i na którym opierają się fundamenty cesarstwa. Ideał ten został jasno wyrażony w formie wstępnej do Paktu Trzech Mocarstw, co więcej jest on faktyczną podstawą tego paktu. Nasz naród żywi pełne zaufanie, że również naród niemiecki dochowa wierności duchowi i celom Paktu Trzech Mocarstw. Nie potrzebuję dodawać, że serca naszego narodu biją do narodu niemieckiego w tej gigantycznej walce, jaka toczy się w chwili obecnej; mój naród wznosi modły, aby siły i odwaga dzielnego narodu niemieckiego mogły doprowadzić do szybkiego zwycięstwa jego sprawy. Przybyłem tu na zaproszenie rządów niemieckiego i włoskiego i ufam, że z mojego pobytu w tych obu krajach wyciągnę odpowiednie nauki i korzyści, dzięki czemu będzie mi danym przyczynić się jeszcze skuteczniej do ściślej współpracy sprzymierzonych narodów".

Młodociany król Piotr objął naczelną władzę w Jugosławii
Utworzył się nowy rząd

Białogród. Wczesnym rankiem we czwartek młodociany król Piotr poparty przez armię i drogą proklamacji do narodu przejął władzę królewską. Król powierzył misję utworzenia nowego rządu w ręce generała Duszana Simonowicza. Nowy rząd, który utworzył się pod przewodnictwem generała broni Simonowicza objął już swe funkcje. Po naradach z osobistościami życia politycznego został utworzony gabinet z gen. broni Simonowiczem. Stanowisko pierwszego wicepremiera powierzono doktorowi Maczkowi, zaś drugim wicepremierem został profesor Slobodan Jowanowicz. Tekę spraw zagranicznych objął dr Momtczilo Ninczicz, tekę spraw wewnętrznych Serdian Budislawlewicz, tekę skarbu; Juraj Czutej, ministerstwo marynarki: generał broni Bogolubilicz. Członkowie rządu złożyli na ręce króla Piotra II-go przysięgę służbową. Nowy komendant miasta w Białogrodzie Milan Stepanicz wydał odezwę, w której wzywa ludność do podporządkowania się zarządzeniom władz miejskich, przestrzegania spokoju i porządku oraz powrotu do zajęć zawodowych.

Co zamierza Turcja?

Białogród. Sofijski korespondent „Vreme" donosi: W kołach bułgarskich mówi się, że Turcja, podobnie jak państwa bałkańskie przystąpi do współpracy z Niemcami i w najbliższym czasie należy oczekiwać sprecyzowania jej stanowiska.

Minister v. Ribbentrop: „Niemcy witają z uznaniem decyzję Jugosławii"

Uroczysty akt w Belwederze zakończył minister spraw zagranicznych Rzeszy v. Ribbentrop następującym przemówieniem:

„Wasze Ekscelencje, moi Panowie! Jako pełnomocnik rządu Rzeszy i w imieniu pełnomocnych przedstawicieli Włoch i Japonii oraz państw, które się do nich przyłączyły, mianowicie: Węgier, Rumunii, Słowacji i Bułgarii, witam zaprzyjaźnione królestwo Jugosławii w charakterze nowego partnera Paktu Trzech Mocarstw.

Rządowi królestwa Jugosławii reprezentowanemu tu przez prezesa Rady Ministrów pana Cwetkowicza i ministra spraw zagranicznych pana Cincara Markowicza składam przy tej okazji szczere i serdeczne gratulacje.

Chciałbym przy tej okazji dać wyraz naszemu przekonaniu, że to wydarzenie posiadać będzie dla przyszłości Jugosławii i dobra narodu jugosłowiańskiego szczególne znaczenie.

Moi Panowie! Z żelazną systematycznością odpowiadającą wielkiej idei oraz ucieleśnionej w niej sile, jak również z niesłychaną prężycją, odbywa się na naszych oczach właśnie dzisiaj, to jest w toku działań wojennych reorganizacja Europy i Azji Wschodniej. Kiedy w Azji Wschodniej dzięki sztuce rządzenia i rozwojowi władzy naszego sprzymierzeńca Japonii coraz wyraźniej zaznaczają się kontury powstającego tam pod kierownictwem Japonii nowego porządku, od chwili zawarcia paktu w Berlinie staraniem osi było skupianie europejskich państw oraz pozyskiwanie ich dla sprawy nowego i sprawiedliwego porządku w Europie. Wysiłki te uwieńczone zostały powodzeniem i to o wiele szybciej oraz w rozmiarach znacznie większych niż tego na ogół się spodziewano w świecie. Kiedy niedawno Bułgaria kładła swój podpis na pakcie Trzech, wyraziliśmy nadzieję, że jeszcze inne państwa oświadczą z nami swą solidarność. Dzisiaj po kilku zaledwie tygodniach przystępuje do nas Jugosławia jako piąte państwo i z tego powodu wszyscy wyrazić musimy nasze żywe zadowolenie. Fakt przystąpienia Jugosławii posiada dla nas również z tego względu szczególne znaczenie, po pierwsze, że obecnie cały dotychczas neutralny teren Bałkanów znalazł się w obozie porządku, po wtóre sprzymierzyło się z nami państwo, o którym Anglia wciąż jeszcze przypuszczała, że przez mieszanie się do jego stosunków wewnętrznych pewne siły w tym państwie będzie mogła zmobilizować na rzecz rozpowszechnianych przez nią intryg przeciwko nowemu porządkowi europejskiemu. Jak się o tem mówi, dopiero w ostatnich dniach podjęte zostały próby mieszania się pewnych angielskich i amerykańskich placówek do spraw politycznych tego kraju, które uważać należy za rzecz niewłaściwą, a co gorsza, nie dający się pogodzić z respektowaniem suwerenności wolnego państwa europejskiego. Witamy Jugosławię i z tego względu, ponieważ zdecydowała się na konieczność udziału w nowym ukształtowaniu spraw na terenie Europy i przyłączyła się do młodych narodów, które są powołane do dokonania tego nowego porządku wbrew wszelkiemu mieszaniu się z zewnątrz. Kanclerz Hitler z całą konsekwencją dążył po linii już dawniej wytyczonej polityki, czyniąc możliwie wszystko, aby Anglię przekonać o konieczności rewizji układów pokojowych oraz ponownego uregulowania spraw europejskich na drodze pokojowej. Jak wiemy, polityka ta odpowiadała również stanowisku miarodajnych czynników jugosłowiańskich, które w wybuchu wojny między Niemcami i Anglią widziały nieszczęście dla Europy i które — niejednokrotnie daremnie — czyniły wysiłki dla przyjacielskiego porozumienia między obu krajami, bowiem fakt wypowiedzenia przez Anglię w dniu 3 września 1939 wojny położył kres tej linii polityki kanclerza Hitlera. Winę za taki rozwój wypadków wobec historii ponosi wyłącznie Anglia.

Anglia w każdym bądź razie nie zdawała sobie dokładnie sprawy z konsekwencji wypowiedzenia wojny. Anglia żyła stale pod wrażeniem tej potęgi, jaka panowała w okresie przed wybuchem wojny światowej, i prawdopodobnie przypuszczała, podobnie jak dawniej, tak i teraz uda się jej pokonać Niemcy przy użyciu specjalnych metod i drogą zmobilizowania całego świata. Ale rzadko był wypadek w historii, by jakieś państwo tak fatalnie się zawiodło. Gdy się bowiem okazało, że Anglia dąży do wojny, Niemcy pertraktowały i przy-

Oświadczenie rządu Jugosławii

Po uroczystym podpisaniu protokołu w sprawie przystąpienia Jugosławii do paktu trzech mocarstw, premier jugosłowiański złożył w imieniu rzadu Jugosławii następujące oświadczenie:

„Głównym i niemal wyłącznym celem polityki zagranicznej Jugosławii było i jest w dalszym ciągu zachowanie pokuju dla narodu jugosłowiańskiego i wzmocnienie jego bezpieczeństwa.

W myśl wytycznych zasad tej polityki kierowaliśmy zawsze nasze wysiłki w pierwszym rzędzie ku konsolidacji pokojowych i przyjaznych stosunków z sąsiadami, celem zapewnienia pokoju na granicach państwa, wolności i niepodległości oraz jedności państwowej.

Z państwem niemieckim Jugosławia utrzymywała najlepsze stosunki zarówno przed nawiązaniem wspólnych interesów, jak i po tym nawiązaniu, przy czym stosunki te były nacechowane przyjaźnią i pełnym zaufaniem. Korzystne rezultaty tej polityki wyraziły się dobitnie w całym szeregu doniosłych wydarzeń, jakie zaszły w stosunkach między obu krajami, począwszy od roku 1934, aż do dzisiejszego aktu. Jugosławia od chwili swego powstania zawsze odczuwała i uważała sobie za szczególny zaszczyt, że jej zjednoczenie narodowe, nie będące wynikiem jakichś kombinacyj traktatowych, lecz naturalnym zakończeniem długich i ciężkich walk Serbów, Chorwatów i Słoweńców, było zawsze słusznie doceniane w Niemczech.

W tym duchu w roku 1937 Jugosławia zawarła doniosły układ z Włochami. Podobne układy przyjaźni zawarła Jugosławia również z Bułgarią i Węgrami. Ponieważ Jugosławia nie ma niczego do żądania poza swojemi granicami, życiowe interesy jej egzystencji i jej postęp domagają się, aby południowo-wschodniej Europie oszczędzone zostało nowe rozszerzenie terenu wojny i aby współpraca gospodarcza na kontynencie europejskim, ciężko poszkodowana wskutek istniejącej obecnie sytuacji, doznała wzmocnienia, jak również, aby utorowano drogę do współpracy, jako jedynego środka uspokojenia Europy, — gdyż w tym uspokojeniu widzimy jedyny ratunek naszego europejskiego kontynentu i jego tysiącletniej cywilizacji. Jedynie tylko pod znakiem szczerej i pozytywnej współpracy może Europa znaleźć podstawy do nowego uporządkowania swoich stosunków, uporządkowania, będącego w stanie zlikwidować stare uprzedzenia i sztuczne przeszkody moralne i materialne, z powodu których my wszyscy w Europie dziś tak cierpimy.

Polityka pokojowa Jugosławii stoi w pełnej harmonii z interesami życiowymi i głębokim przekonaniem naszego narodu. Wszystkie układy polityczne, podobnie jak i układy gospodarcze, podpisane przez nasz kraj w ostatnich latach oparte są zdecydowaną wolą w kierunku urzeczywistnienia dobrze zorganizowanego pokoju na tym obszarze Europy.

Jugosławia przystępując w dniu dzisiejszym do paktu trzech mocarstw, czyni to w zamiarze zapewnienia swojej pokojowej przyszłości przy współdziałaniu z mocarstwami paktu trzech, Niemiec, Włoch i Japonii. Przyczyniając się ze swej strony do organizowania nowej Europy, Jugosławia spełnia zarazem naczelny obowiązek zarówno wobec samej siebie, jak i wobec całej społeczności europejskiej.

La Valette dokładnie zapoznaje się

ze skutkami wojny powietrznej

Rzym. (Włoski komunikat wojenny). Na froncie greckim nic nowego. — Jednostki niemieckiego korpusu lotniczego, którym towarzyszyły samoloty myśliwskie włoskie i niemieckie, zaatakowały ponownie obiekty portowe w La Valetta na Malcie oraz zakotwiczone tam statki. Celne pociski objęły urządzenia stoczni i magazynów materiałów pędnych, jak również kilka parowców i jeden krążownik. Na terenie Afryki Północnej brytyjskie samoloty obrzuciły bombami oraz ostrzeliwały z karabinów maszynowych nasze wojska w okolicy Syrty. Zanotowano nieznaczną ilość rannych. We wschodnim rejonie morza Śródziemnego nasze samoloty trafiły celnym pociskiem torpedowym wielki wojskowy parowiec transportowy oraz obrzuciły bombami inne statki. Niemieckie samoloty spowodowały zatopienie statku-cysterny, pojemności 10.000t. Na terenie Afryki Wschodniej w dalszym ciągu rozgrywa się bitwa koło Keren. Na odcinku Dżidżiga nieprzyjaciel wywiera silny nacisk, przy czym nasze wojska stawiają opór. Ewakuowana przez nasze wojska miejscowość Negelli zajęta została przez nieprzyjaciela. Na odcinku Javello (Galla Sidamo) odparto atak nieprzyjacielski z wielkimi stratami dla przeciwnika. Brytyjskie samoloty podjęły nalot na Asmarę, gdzie zginęło 9 osób, 23 odniosło rany, oraz gdzie powstały uszkodzenia domów mieszkalnych.

gotowywały się do słusznej obrony. Kiedy jednak Anglia, której władcy bez najmniejszego powodu zawinili wybuch tej wojny, musiała od samego początku czynić wysiłki, aby inne narody za jej sprawy ponosiły ofiary krwi, i kiedy stale czyniła starania, aby pozyskać nowe państwa dla celów wojennych, Niemcy uważały za swoje naczelne zadanie zlokalizowanie wojny i zakończenie jej przy pomocy własnych sił, jak i sił sprzymierzonego państwa włoskiego. Niemcy nie zwracały się dotychczas do żadnego z państw o wojskową pomoc w walce z Anglią. Niemniej jednak widziały Niemcy zainteresowanie państw zjednoczonych w Pakcie Trzech Mocarstw, aby

1. każdy zamierzony przez Anglię krok zmierzający do rozszerzenia działań wojennych był uniemożliwiony, aby

2. mogły być stworzone warunki wstępne do dostosowania nowego pokoju europejskiego i wschodnio-azjatyckiego do zainteresowań tych narodów, które są na przyszłość zdecydowane współżyć ze sobą na stopie pokojowej, oraz, aby

3. przede wszystkim mógł być stworzony trwały pokój, któryby uniemożliwiał innemu mocarstwu i wbrew kontynentalnym interesom inscenizowanie raz po raz nowych wojen przez wzajemne wygrywanie przeciwko sobie państw europejskich, co stale zagrażałoby pomyślnemu rozwojowi wszystkich narodów europejskich. Obecnie występują przeciwko temu Niemcy, Włochy, Japonia, Węgry, Rumunia, Słowacja, Bułgarja i Jugosławia, owiane duchem solidarności, aby uniemożliwić przede wszystkim wszelkie próby rozszerzenia wojny. W tym względzie cały młody świat jest po naszej stronie. W ten sposób po raz pierwszy w historii uda się w sposób racjonalny przeprowadzić nowy porządek w Europie, porządek odpowiadający wytycznym punktom interesów kontynentalnych. Na terenie Azji wschodniej sprawy potoczą się w sposób podobny. Celem mocarstw zespolnych w pakcie trzech jak również państw, które się przyłączyły do tego paktu, jest starać się o to, aby powstała taka Europa i taka Azja wschodnia, w których państwa byłyby wolne od obcych wpływów i intryg i w których mogłoby się rozwijać życie narodowe i kulturalne, oraz których narody mogłyby żyć w okresie długiego pokoju, a tymczasem szczęśliwego rozwoju i przyszłości gospodarczej. Stan ten okaże się szczególnie szczęśliwy w skutkach, o czem jesteśmy przekonani na Bałkanach, które dotychczas były terenem obcych wpływów i skąd bardzo często wybuchały przyczyny wielkich konfliktów europejskich.

Podkreślam tu uroczyście, że Niemcy nie posiadają na tym terenie zarówno terytorialnych jak i politycznych zainteresowań. Ich celem jest w chwili obecnej położenie tamy i przeszkodzenie w opanowaniu tego obszaru przez obce mocarstwo, aby tam móc znaleźć punkt zaczepienia do kontynuowania wojny europejskiej. Jedynym i ostatecznym celem Niemiec będzie niesienie pomocy w ugruntowaniu takiego porządku, który sprowadzi ład na tym tak ważnym dla całej Europy obszarze, ład na sprawiedliwych i rozsądnych podstawach umożliwi gospodarczy rozwój a tymsamym przyczyni się do korzystnego ukształtowania spraw. Że w tym nowym porządku Jugosławia zajmie w przyszłej i kwitnącej Europie należne jej miejsce na Bałkanach, jest oczywistym następstwem dzisiejszego przystąpienia do Paktu Trzech Mocarstw zawartego w Berlinie.

Z tego też względu składam jeszcze raz serdeczne gratulacje narodowi jugosłowiańskiemu oraz jego rządowi zarówno w imieniu tu zebranych państw, jak i w szczególności w imieniu niemieckiego narodu i jego Wodza".

Ustąpienie marszałka Graziani

Rzym. Marszałek Graziani ustąpił na własne życzenie ze swego stanowiska szefa sztabu generalnego armii lądowej jak również gubernatora Libii i naczelnego dowódcy włoskich sił zbrojnych w Afryce Północnej. Jego następcą na stanowisku szefa sztabu generalnego armii lądowej został mianowany dotychczasowy sekretarz stanu generał Mario Roatta, zaś następcą na obu stanowiskach w Libii, generał Italo Garibaldi.

Italo Garibaldy, nowy naczelny dowódca w Afryce Północnej

Rzym. Generał Italo Garibaldi, nowomianowany generalny gubernator Libii i naczelny dowódca włoskich sił zbrojnych w Afryce Północnej, jest jednym z najzdolniejszych oficerów włoskich sił zbrojnych. Po wojnie światowej, w czasie której dowodził on pułkiem, wyróżnił się jako szef delegacji włoskiej dla umocnienia granic wschodnich i w związku z tym został mianowany generałem brygady. Od roku 1933 do 1936 kierował on akademią wojskową w Modenie, a następnie w stopniu generała dywizji brał udział w kampanii abisyńskiej. Posunięty do stopnia generała armii, został powołany na stanowisko szefa sztabu generalnego i gubernatora Trypolitanii.

Amerykańskie warsztaty okrętowe mają naprawiać angielskie okręty wojenne

Nowy Jork. Ponieważ brytyjskie warsztaty okrętowe wskutek poważnych zniszczeń, zadanych przez niemieckie ataki bombowe nie są w możności przeprowadzać w należytym czasie koniecznych reparacyj okrętów, admiralicja angielska widziała się obecnie zmuszona do wysyłania do Stanów Zjednoczonych uszkodzonych okrętów wojennych, celem poddania ich tam naprawie. I tak do amerykańskich doków w Norfolk w stanie Wirginia ma przybyć w najbliższym czasie nowy krążownik angielski. Chodzi tu o jeden z ciężkich krążowników klasy „Londyn". Według doniesień amerykańskich krążownik ten odniósł ciężkie uszkodzenia. Również oczekiwane jest nadejście kilku innych jednostek wojennych. Celem okrycia tego faktu przed światową opinią publiczną, amerykański minister marynarki Knox zakazał ostatnio prasie amerykańskiej wymieniać imiennie w dziennikach angielskie okręty wojenne, przybywające do Stanów Zjednoczonych.

Z działalności Komunalnej Kasy Oszczędności
Powiatu Jędrzejowskiego w Jędrzejowie

Zwracamy uwagę naszym Czytelnikom na ogłoszenia Komunalnej Kasy Oszczędności Powiatu Jędrzejowskiego w Jędrzejowie w dzisiejszym numerze naszego pisma, które mają duże znaczenie dla szerokich kół wkładców i innych klientów tej instytucji.

Według tych ogłoszeń bowiem może każdy przedwojenny wkładca aryjskiego pochodzenia podjąć za przedłożeniem książeczki oszczędnościowej swoje wkłady narazie do wysokości 2500 złotych względnie przy większych wkładach, przekraczających kwotę 12.500 złotych, 20 procent złożonego w Kasie kapitału z każdej książeczki.

Podana maksymalna granica wypłat zarządzona została przez bankową władzę nadzorczą i obowiązuje wszystkie Komunalne Kasy Oszczędności i Banki na całym obszarze Generalnego Gubernatorstwa. Zarządzenie to jest przejściowe i zmiana jego nastąpi na korzyść wkładców w zależności od zebranych przez poszczególne te instytucje funduszy gotówkowych, rozprowadzonych przez nie w formie pożyczek. Wiadomo bowiem jest, że przede wszystkim zebrane z wkładów oszczędnościowych kapitały umożliwiły Kasie zasilanie ludności miasta i powiatu w pożyczki i kredyty na cele gospodarcze.

Obowiązkiem zatym każdego dłużnika Kasy Oszczędności, nie chcącego dorabiać się na krzywdzie ciułacza-wkładcy jest regulować terminowo swoje zobowiązania płatnicze. Dotyczy to zarówno dłużników z tytułu zawartych układów konwersyjnych, jak również pożyczek wekslowych, pożyczek terminowych i innych zobowiązań.

Ponieważ Komunalna Kasa Oszczędności Powiatu Jędrzejowskiego w Jędrzejowie chce swoim przedwojennym wkładcom wypłacić ich kapitały w całości i już stawiła odpowiedni wniosek do nadzorczej władzy bankowej w Krakowie, występować będzie w interesie swoich wkładców i innych wierzycieli w stosunku do opornych i złośliwych dłużników z całą stanowczą surowością i bezwzględnością. W interesie zatym dłużników ociągających się leży, żeby przystąpili do dobrowolnego regulowania zaległych i bieżących należności Kasy, w przeciwnym bowiem razie narażeni będą na niepotrzebne i wysokie koszty postępowania przymusowego, a Kasa nie cofnie się nawet przed podaniem nieruchomości nieplacących dłużników na przetarg przymusowy. Niezależnie od likwidowania przedwojennych rachunków Kasa prowadzi ożywione obroty w nowych rachunkach. Przyjmuje nowe wkłady oszczędnościowe, które wypłaca bez jakichkolwiek ograniczeń i w terminach żądanych przez wkładcę.

Otwiera konta bankowe i czekowe wygodne dla klienta dlatego, że właściciel takiego konta płacić może wszystkie swoje zobowiązania czekami Kasy. Nie potrzebuje zatym przechowywać u siebie gotówki, przez co nie jest narażony na zgubę czy utratę jej.

Bardzo ważnym w dzisiejszych warunkach jest dział przekazowy. Prawie każda rodzina ma bliskie sobie osoby czy to w kraju czy poza krajem, którym chciałaby dać pomoc pieniężną. Nie wszyscy jednak wiedzą, jak to można uskutecznić. Komunalna Kasa Oszczędności Powiatu Jędrzejowskiego w Jędrzejowie dokonuje wszelkiego rodzaju przekazy gotówkowe na wszystkie miejscowości krajowe i pozakrajowe. W sprawach tych przekazów zwłaszcza zagranicznych, jak również we wszystkich innych sprawach finansowych udziela Kasa zainteresowanym bezpłatnych i ścisłych informacji i indywidualnych porad. Z dużą ulgą i zadowoleniem przyjmą nasi Czytelnicy do wiadomości, że Komunalna Kasa Oszczędności Powiatu Jędrzejowskiego w Jędrzejowie uruchomiła i znacznie rozszerzyła swoją działalność kredytową, udzielając narazie krótkoterminowych pożyczek. Dłużnicy, którzy w latach ubiegłych nie wywiązywali się należycie ze swych zobowiązań płatniczych wobec Kasy wygląda narażali ją na trudności przy ściąganiu należności, będą bezwarunkowo wyłączeni z jakiejkolwiek pomocy finansowej ze strony Komunalnej Kasy Oszczędności Powiatu Jędrzejowskiego w Jędrzejowie.

W końcu podajemy do wiadomości naszym Czytelnikom, że stanowisko dyrektora zarządzającego Komunalnej Kasy Oszczędności Powiatu Jędrzejowskiego w Jędrzejowie powierzone zostało z dniem 7 stycznia 1941 roku rutynowanemu fachowcowi, panu Witoldowi Gołębiowskiemu. Jego 28 letnia praca zawodowa na samodzielnych stanowiskach, z tego ostatnie kilkanaście lat w charakterze inspektora Związku Komunalnych Kas Oszczędności w Poznaniu, którego teren działalności obejmował Poznańskie i Pomorze, dają rękojmię, że Kasa pod jego doświadczonym kierownictwem dojdzie do dużej sprawności w swej działalności, i że działalność ta będzie owocna tak dla instytucji samej jak i dla ludności naszego miasta i powiatu.

Ze swej strony na tej drodze życzymy nowemu kierownictwu Kasy najlepszego powodzenia w pracy.

Islandia włączona do niemieckich obszarów operacyjnych

Berlin. Urzędowo komunikują: Wskutek bezprawnego zajęcia duńskiej wyspy Islandii przez angielskie wojska wykorzystuje się Islandię przy łamaniu przepisów blokadowych jako bazę angielską. Fakt ten zmusza Niemcy do włączenia Islandii w rejon operacyjny dookoła Anglii. Zapowiedź totalnej niemieckiej blokady wokół Anglii, wydana w dniu 17 sierpnia 1940 roku i zakomunikowane neutralnej żegludze ostrzeżenie, w którym powiedziano, że każdy statek, który mimo tego ostrzeżenia ukaże się na wodach niemieckiego obszaru operacyjnego wokół Anglii, naraża się na niebezpieczeństwo zniszczenia, przy czym rząd niemiecki nie bierze żadnej odpowiedzialności za szkody, jakie z tego powodu mogą wyniknąć dla neutralnej żeglugi. Oświadczenie powyższe odnosi się zatym do rozszerzonego obszaru operacyjnego.

Akcja przesiedleńcza z Litwy, Łotwy i Estonii ukończona

Berlin. W dniu 10 stycznia 1941 r. zawarto układ ze Związkiem Sowietów w sprawie przesiedlenia obywateli niemieckich i osób narodowości niemieckiej z Litwy, Łotwy i Estonii do Rzeszy, oraz Litwinów, Rosjan i Białorusinów z obszaru Kłajpedy i Suwałk do Związku Sowietów. Zgodnie z układem powyższe akcje przesiedleńcze ukończono w dniu 25marca 1941 r. Ogółem przesiedlono przeszło 60.000 Niemców do Rzeszy niemieckiej, oraz przeszło 20.000 Litwinów, Rosjan i Białorusinów do Związku Sowietów. Komisje przesiedleńcze niemiecka i sowiecka powróciły już do swych krajów.

Daremne wysiłki angielsko-amerykańskie w Białogrodzie

Waszyngton. Podsekretarz stanu Summer Welles zakomunikował w ubiegły wtorek dziennikarzom amerykańskim, że Stany Zjednoczone podejmowały w ciągu ostatnich tygodni bezpośrednie kroki dyplomatyczne, mające na celu przeszkadzanie w podjęciu przez Jugosławię decyzji co do przystąpienia do Paktu Trzech Mocarstw. Poseł Stanów Zjednoczonych w Białogrodzie Lane z całą gotowością popierał wysiłki posła angielskiego. Jak informuje „Associated Press", miał on w ciągu czterech tygodni obrabiać rząd w Białogrodzie po myśli życzeń i stanowiska Waszyngtonu. Odbył on szereg rozmów z wieloma politykami, od księcia-regenta Pawła począwszy.

Zapowiedź wizyty ministra Matsuoki u Ojca Św.

Koła watykańskie potwierdziły w ubiegły poniedziałek wiadomość o wizycie, jaką japoński minister spraw zagranicznych Matsuoka ma złożyć Ojcu Św. Piusowi XII. Termin audiencji nie został jeszcze dokładnie określony, nie mniej jednak odbędzie się ona w dniach 30 i 31 marca.

Bój o Keren toczy się

Włoski komunikat wojenny z czwartku brzmi następująco: Na froncie greckim działalność artyleryjska. Nasze eskadry myśliwskie zaatakowały nieprzyjacielską bazę lotniczą w Paramythia, rażąc ogniem karabinów maszynowych samoloty na ziemi. Dwa aparaty typu Glouster spadły na ziemię płonąc, zaś 2 inne samoloty poważnie uszkodzono. Formacje naszych samolotów bombowych zaatakowały statki, zakotwiczone w porcie Prevesa, jak również obiekty portowe. Ponadto obrzucono bombami nieprzyjacielską bazę marynarki na Poloponezie. Na terenie Afryki północnej jednostki włoskie i niemieckie zajęły miejscowość w El Ekheida (Syrta). We wschodniej części Morza Śródziemnego samoloty niemieckiego korpusu lotniczego zaatakowały nieprzyjacielskie jednostki morskie, znajdujące się w drodze. Celnymi pociskami bombowymi obrzucono dwa parowce transportowe, które zostały poważnie uszkodzone. Na terenie Afryki Wschodniej w dalszym ciągu toczy się zażarty bój o Keren. Stale ponawiające się nieprzyjacielskie ataki rozbijają się o zacięty opór oraz kontrataki naszych bohaterskich wojsk, które nieprzyjacielowi zadały dotkliwe straty. Nasze samoloty myśliwskie przeciwstawiały się nieprzyjacielskiej działalności bojowej bohaterskim oporem i w licznych walkach z przeważającymi siłami zestrzeliły dwa Hurricany i jeden Blenheim. Jeden z naszych samolotów nie powrócił do swej bazy. Nasze bombowce obrzuciły celnymi bombami pozycje artyleryjskie oraz oddziały wojskowe. Nasze samoloty bombowe zaatakowały i uszkodziły liczne nieprzyjacielskie wozy pancerne i samochody w okolicy Harrat. Jedna z naszych łodzi podwodnych, operujących na Atlantyku pod komendą komandora-porucznika Giuseppe Roselli-Lorenzini zatopiła dwa parowce łącznej pojemności 12.500 br. t. r.

Wiadomości potoczne

JĘDRZEJÓW 29. III. 1941.

Nieszczęśliwy wypadek dr Madejczyka. Na szosie między Mnichowem i Mnąsową na jadącego motocyklem lekarza weterynarii dr Madejczyka z Jędrzejowa najechał z tyłu samochód ciężarowy. Dr Madejczyk doznał poważnych obrażeń głowy i twarzy. Motocykl został uszkodzony. Dr. Madejczyka przewieziono do szpitala powiatowego w Jędrzejowie. Właściciela samochodu nie zdołano ustalić.

Rekolekcje. W kościele parafialnym św. Trójcy w Jędrzejowie rozpoczną się od niedzieli dnia 30 bm. rekolekcje.

Nowi wikariusze. Wikariuszem parafii św. Trójcy w Jędrzejowie mianowany został ks. Mucha w Imielnie gm. Mierzwin.

KIELCE

Chodzenie prawą stroną. Zarządzeniem starosty miejskiego w Kielcach w śródmieściu m. Kielc wolno chodzić po chodnikach najwyżej dwu osobom obok siebie. Ponadto na ulicach: Sienkiewicza, Szerokiej, Kilińskiego, Pierackiego oraz Wosołej chodzenie dla pieszych dozwolone jest tylko po chodnikach położonych po prawej stronie jezdni w kierunku idących. W ogóle dla przechodniów obowiązuje zawsze zasada: „Iść prawą stroną, a wymijać z lewej". Wystawanie przed bramami domów, na chodnikach i jezdniach, a szczególniej po rogach ulic, jest wzbronione. Rozporządzenie to nie dotyczy Niemców. Wykroczenie karane będzie karą pieniężną do 300 zł i aresztem do 6-ciu tygodni względnie jedną z tych kar.

Gazeta urzędowa pow. jędrzejowskiego.

Drugie rozporządzenie
o obowiązku meldowania się oficerów polskich

z dnia 16 marca 1941 roku

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str 2077) rozporządzam:

§ 1

1) Obowiązkowi meldowania się w myśl § 2 ust. 1 rozporządzenia oficerów polskich z dnia 31 lipca 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 335) podlegają również wszyscy oficerowie, oficerowie emerytowani, oficerowie rezerwy, oraz oficerowie pospolitego ruszenia byłych wojsk polskich, którzy po dniu 30 sierpnia 1940 roku przybyli do Generalnego Gubernatorstwa. Meldowanie się winno być uskutecznione do dnia 15 kwietnia 1941 roku.

2) Oficerowie pospolitego ruszenia byłych wojsk polskich, którzy już przed dn. 30 sierpnia 1940 r. przebywali w Generalnym Gubernatorstwie, winni zameldować się do dn. 15 kwietnia 1941 r. u właściwego dla ich miejsca zamieszkania Starosty Powiatowego (Miejskiego).

§ 2

1) Oficerowie, oficerowie emerytowani, oficerowie rezerwy, oraz oficerowie pospolitego ruszenia byłych wojsk polskich, którzy w przyszłości przybędą do Generalnego Gubernatorstwa, winni się w ciągu tygodnia po przekroczeniu granicy zameldować u właściwego dla ich miejsca pobytu Starosty Powiatowego (Miejskiego). Obowiązuje to również wtedy, gdy zostali przejściowo z niewoli niemieckiej do Generalnego Gubernatorstwa zwolnieni.

2) Oficerowie, oficerowie emerytowani, oficerowie rezerwy oraz oficerowie pospolitego ruszenia byłych wojsk polskich, którzy w obrębie Generalnego Gubernatorstwa zmieniają swe miejsce zamieszkania, winni się u właściwego Starosty Powiatowego (Miejskiego) prawidłowo odmeldować i w ciągu tygodnia u właściwego dla nowego miejsca zamieszkania Starosty Powiatowego (Miejskiego) zameldować.

§ 3

§ 1 ust. 2 rozporządzenia o obowiązku meldowania się oficerów polskich z dnia 31 lipca 1940 r. ma zastosowanie.

§ 4

1) Kto swego obowiązku meldowania się w myśl §§ 1 i 2 nie spełni, podlega karze śmierci.

2) Tej samej karze podlega, kto ukrywa osoby, które w myśl §§ 1 i 2 obowiązane są do meldowania się i swego obowiązku meldowania się nie spełniły. W razie popełnienia czynu przez bliskiego krewnego, orzec można karę ciężkiego więzienia.

3) Do zawyrokowania właściwy jest Sąd Specjalny.

Kraków, dnia 16 marca 1941 r.

Gubernator Generalny
Frank

Ogłoszono, Jędrzejów, dnia 24 marca 1941 r.

Starosta Powiatowy
w z. Heppke